

Miet trok de been as 'n soldaot bij mekaor, sloeg ok aon, (pink opte naod van de boks (nee: van de slop) en schetterde mitte harde kjelsstem:

— „Toe juffer Jans daor veur ien de kamer de Grootte Geurt onder de kin gestreke had, streek hij juffer Jans d'r twee keer onderdeur.... Mar toe vatte de Grootte Geurt 't schandaolige wief, dat t'r eige veur schand gemakt had, bij den êrrem, zette ze bute de deur, en zei nog: a'k trouwe wil, zuuk ik t'r eiges wel een op. Ha, ha, ha, kjelje!”

— „Hoe witte gij dat? 't Is twintig jaor geleje!” Alle soldaoterij zakte van de kjel af. Hij was wer de gewone Geurt. Miet bleef staon en riep:

— „Hoe ik dat weet, za'k zegge, as ik 't niet mer zwiege wil. Mar gij zult 't 't erste heure!”

Toe liet ze de soldaoterij ok zakke, keek naor de kachel en zei tege Kobus:

— „'n Aorig kjelje, wor, mien Geurtje?”

Geurt dampte as 'n kallek-ovent. Onder lachen en hoeste gongdie wer op z'n stei tusse de taofel en de kachel zitte.

— „Djen, a'k ou hier op 't Hof niet gehad had, was ik allang uut-gedreugd.”

Daor wier de klink aon de deur van de geut *) opgelicht. Bbbbbbbbbbbe, mummelde d'r daor een aon de deur.

— 'n Hotelklant!” zei Geurt. Hij ging van de stoel op, noom de stal-lanteern van onder de schorsteen, stook 'm aon en liep t'r uut.

— „Kom t'r 's ien!” heurde de minsen ien de keuken 'm zegge, „da'k oe's bekiek! o Hanneske, binde gij 't wer? Kom mar mee, menneke.”

De deur van de geut wier dichtgetrokke, en de boer gong mitte hotel-klant mee, um 'm ien de schuur onder dak te bringe.

— „Den hoeveulste is dat van aovond?” vroeg Kobus aon Miet.

— „De zeuvende, gleu'k!”

— „'n Raore liefhebberij um al die schooiers van de straot te leziere te hebbe!”

— „Och”, zei Miet, „daor hette kjel nou schik ien. Hij zeit altoos: 't kan mien of 'n ander van de fermielje of van de kennissen ok overkomme, zeitie altoos, as we 't geld of 't verstand kwietrake. En 't is waor: as de Heer oe loslit, is t'r gin ho mer aon. Hij hed anders ok niet veul hier op 't Hof. Gellie †) hed 'n vrouw en kiender, en 'n ander het wer wat anders. Mar wat hette rieken boer van 't Hof? Wat hette Grootte Geurt? Niks! Rejaol niks! Niks as 'n paor liefhebberijtjes, gekkewêrrek nume de minsen 't”.

— „Dattie toch nooit tot den trouwdag gekommen is, wor?” zei Kobus.

— „Den dood van Krisje Dulleman, waordie mee op trouwe sting,

*) bijkeuken. †) jullie.